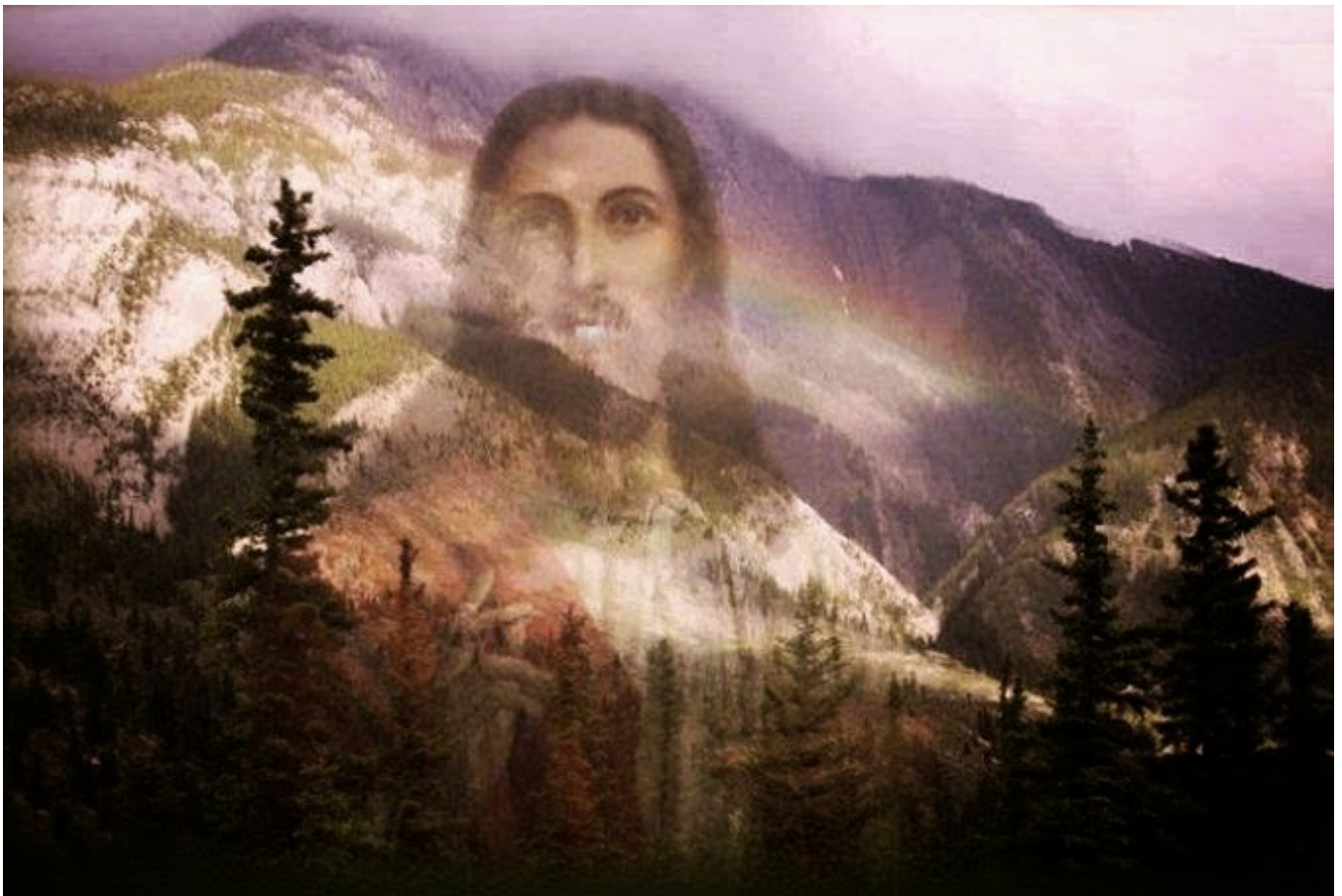

Γιατί ο Χριστός ελέγχει τους αμαρτωλούς μόνο ως προς την προσφορά προς τον συνάνθρωπό τους και όχι για τις άλλες αμαρτίες;

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)

Στην Ευαγγελική περικοπή περί της μελλούσης Κρίσεως, γιατί ο Χριστός ελέγχει τους αμαρτωλούς μόνο ως προς την προσφορά προς τον συνάνθρωπό τους και όχι για τις άλλες αμαρτίες;

Μτθ. κε' 42-43

Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἔδωκάτε μοι φαγεῖν,
ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με,
ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με,
γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με,
ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

Ο άγιος Συμεών ο νέος θεολόγος, ερμηνεύοντας αυτήν την περικοπή, λέγει ότι ο Χριστός αναφέρεται σε κάτι βαθύτερο και ουσιαστικότερο.

Το ότι ελέγχει τους αμαρτωλούς, επειδή πεινούσε και δεν τον έθρεψαν ή διψούσε και δεν του έδιναν νερό να πει, σημαίνει ότι πεινούσε την σωτηρία τους και αυτοί δεν ανταποκρίνονταν. Ο άνθρωπος με την δημιουργία του από τον Θεό, ως κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση Του, και με την είσοδο του στην Εκκλησία, πού είναι το Σώμα του Χριστού, είναι στενά συνδεδεμένος με τον Θεό. Ιδίως με τα μυστήρια ο άνθρωπος γίνεται μέλος του Σώματος του Χριστού. Όταν λοιπόν, δεν ζει σύμφωνα με τις εντολές του Θεού τότε είναι σαν να αφήνει πεινασμένο και διψασμένο τον Χριστό.

Αναλύοντας αυτήν την σκέψη του, ο άγιος Συμεών λέγει ότι ο Χριστός :

α) πείνασε την επιστροφή και μετάνοια του ανθρώπου και εκείνος δεν ικανοποίησε την πείνα Του.

β) Έδίψησε την σωτηρία του, και δεν του έδωσε την δυνατότητα να την γευθεί.

γ) Ήταν γυμνός από τις ενάρετες πράξεις του, και δεν τον έντυσε, γιατί, αφού ο Χριστιανός είναι μέλος του Χριστού, όταν στερείται αυτών των αρετών είναι σαν να αφήνει γυμνά και έκθετα τα μέλη Του.

δ) Ήταν κλεισμένος στην στενή, ακάθαρτη και σκοτεινή φυλακή της καρδιάς του, και δεν θέλησε να τον επισκεφθεί ή να τον εξαγάγει στο φως.

ε) Γνώριζε ο Χριστιανός ότι ο Χριστός ήταν ασθενής, λόγω της ραθυμίας και της απραξίας του (του Χριστιανού), και δεν τον διακόνησε δια των αγαθών έργων και πράξεων.

Πραγματικά, ο Χριστός θέλει την σωτηρία του ανθρώπου, πού είναι δικό του δημιούργημα και από αγάπη έπαθε πολλά για την σωτηρία του. Συγχρόνως, με το άγιο Βάπτισμα ο Χριστιανός είναι μέλος του σώματος Του. Και όταν δεν ανταποκρίνεται σ' αυτήν την επιθυμία του Χριστού και παραμένει στο σκοτάδι της αμαρτίας, τότε αυτοκαταδικάζεται.

Κάνει εντύπωση αυτό πού λέγει, ότι βρίσκεται μέσα στην στενή, σκοτεινή και βρωμερή φυλακή της καρδιάς.

Πραγματικά, με το άγιο Βάπτισμα, η Χάρη του Θεού παραμένει μέσα στο βάθος της καρδιάς του ανθρώπου. Με τις αμαρτίες όμως τις όποιες διαπράττουμε, μετά την είσοδο μας στην Εκκλησία, καλύπτεται η θεία Χάρη. Έτσι ο Χριστός μοιάζει σαν φυλακισμένος μέσα στην καρδιά. Αυτό ακριβώς θα είναι και η Κόλαση του ανθρώπου.

Μητρ. Ιερόθεος Βλάχος

Πηγή: pointfromview.blogspot.gr